

Kardinál Burke: “Nech nám satan nevezme veľkonočnú radosť!”

Raymond Leo kardinál Burke

9. apríla 2020 ✝ Cirkev

Drahí priatelia,

od začiatku mojej služby ako diecézneho biskupa sa mi zdalo, že keď sa priblížili slávenia Vianoc či Veľkej noci, stala sa v diecéze nejaká smutná udalosť alebo prišla náročná kríza, ktorej bolo treba, pre dobro diecézy čeliť. Práve, keď som s radosťou očakával slávenia veľkých tajomstiev našej spásy, sa stalo niečo, čo, videné z ľudského pohľadu, tieto slávenia zahalilo do čierneho mraku a spochybnilo všetku radosť, ktorú navodzovali. Keď som sa raz snažil o tejto úzkostnej a pravidelne sa opakujúcej skúsenosti čosi komentovať môjmu bratovi v biskupskej službe, ten jednoducho odpovedal: „Je to Satan, ktorý sa ti snaží ukradnúť radosť.“

Dáva zmysel, že Satan, ktorého náš Pán opisuje ako „vraha od počiatku (...) klamára a otca lži“ (Jn 8,44) chce pred našimi očami ukryť veľké pravdy Vtelenia a Vykúpenia, chce nás odviesť od liturgických obradov, skrze ktoré nie len slávime tieto pravdy, lež aj prijímame nezmerné a nevyčerpatelné milosti, ktoré nám oni zaslúžili. Satan nás chce presvedčiť, že strata a smrť, smútok a strach, ktoré ich prirodzene sprevádzajú, ukazujú, že Kristus je falošný; chce poukázať na falošnosť jeho vykupiteľského vtelenia a predstaviť našu vieru a radosť, ktoré prirodzene oduševňujú, ako klamstvo. No tým, kto sa mýli je Satan. On je klamár. Kristus, Boží Syn, sa skutočne stal človekom, trpel najukrutnejšie umučenie a smrť, aby vykúpil ľudskú prirodzenosť, obnovil v nás skutočnú život – božský život, ktorý prekonáva najhoršie utrpenia a dokonca samotnú smrť, aby nás s istotou a bezpečne priviedol k nášmu pravému údely: večnému životu s ním.

Sv. Pavol, čeliac tvárou tvár mnohým hlboko neradostným súdom počas trvania jeho apoštolskej služby, ktoré vyvrcholili jeho mučenictvom v Ríme, napísal kresťanom v Kolosách: „*Teraz sa radujem v utrpeniach pre vás a na vlastnom tele dopĺňam to, čo chýba Kristovmu utrpeniu pre jeho telo, ktorým je Cirkev*“ (Kol 1,24). Pre neho, a to by malo platiť aj pre nás, je utrpenie s Kristom pre Cirkev, pre lásku k Bohu a našim blízkym, neprekonateľným a trvalým zdrojom našej radosti. Je najvyšším vyjadrením nášho spoločenstva s Kristom, Bohom Synom, ktorý sa vteliť, a s ktorým zdieľame, v tajomstve Božskej lásky – Otca, Syna a Ducha Svätého. Život Krista, milosť Ducha Svätého rozlievajúca sa z Kristovho srdca, má prebývať v našich srdciach, má nás povzbudzovať a posilňovať, aby sme prijali stratu a smrť s jeho láskou, ktorá ich premáha a premieňa ich na večný zisk a život bez konca. Naša radosť potom nie je akýmsi povrchným pôžitkom či emóciou, lež ovocím lásky, ktorá je „*silnejšia než smrť*“, ktorú ani „*veľké vody neuhasia, ani rieky ju neodplavia*“ (Pies 8,6-7).

Naša radosť neodstráni ostrý bodák straty a smrti, no dodá dôveru a odvahu, aby sme im čelili ako súčasti celoživotného zápasu lásky, ktorý sme počas tohto pozemského života povolání viesť – veď sme napokon,

z Božej milosti, skutočnými vojakmi Ježiša Krista (2 Tim 2,3) – s poznaním istoty víťazstva vo večnom živote. Práve preto mohol na konci svojho života sv. Pavol napísať svojmu duchovnému synovi a spolupastierovi stáda, sv. Timotejovi: „*Lebo ja mám vyliť svoju krv na obeť, nastáva čas môjho odchodu. Dobrý boj som bojoval, beh som dokončil, vieru som zachoval. Už mám pripravený veniec spravodlivosti, ktorý mi v onen deň dá Pán, spravodlivý sudca; a nielen mne, ale aj všetkým, čo milujú jeho príchod*“ (2 Tim 4, 6-8).

Milujeme nášho Pána, milujeme vykupiteľské vtelenie, skrze ktoré je kvôli nám neustále živý v Cirkvi, preto sme radi, že môžeme bojovať dobrý boj s ním, vytrvať na ceste bez ohľadu na to, akým súdom čelíme; zachováваме vieru, aj keď nás otec lži pokúša, aby sme o Kristovi pochybovali, či ho dokonca zapreli.

Satan možno nikdy nemal lepši nástroj ako koronavírus na to, aby nám ukradol našu radosť zo slávení najposvätejších dní v roku, dní, počas ktorých Kristus získal pre nás večný život. Ako by chcel odňať svätosť tohto jedného týždňa v roku, ktorý je známy jednoducho ako Veľký Týždeň! Súčasná medzinárodná zdravotná kríza spôsobená koronavírusom COVID-19 pokračuje v zbieraní tragickej žatvy straty a smrti, a ktorá v ľudskom srdci vyvoláva hlboký smútok a strach. Satan určite využíva utrpenie, ktoré postihlo toľko domov, štvrtí, miest a národov a chce nás pokúšať, aby sme pochybovali o našom Pánovi, o viere, nádeji a láske, ktoré sú jeho veľkými darmi pre náš každodenný život. Účinok Satanovho vražedného úmyslu a jeho lži sa ešte zväčšuje, keď sme ďaleko od Pána, keď sme považovali jeho život v nás za samozrejmosť, keď sme ho dokonca opustili a dbali len o svetské pôžitky, vymoženosti či úspechy.

V samotnej Cirkvi sme boli najprv svedkami zlyhania hlásania Krista ako Pána. Koľko ľudí dnes trpí zbytočným strachom, pretože zabudli alebo dokonca odmietli kralovanie Srdca Ježišovho vo svojich srdciach a domovoch. Spomeňte si na slová nášho Pána Jairovi, ktorý hľadal pomoc pre svoju umierajúcu dcéru: „*Neboj sa, len ver*“ (Mk 5, 36). Koľkí sú dnes bez nádeje, pretože si myslia, že víťazstvo nad zlom koronavírusu COVID-19 úplne záleží na nás, pretože zabudli, že, hoci musíme urobiť všetko, čo je v našich ľudských silách, aby sme bojovali proti veľkému zlu, iba Boh môže požehnať naše úsilie a dať nám víťazstvo nad stratou a smrťou. Je tak smutné čítať dokumenty – dokonca aj dokumenty Cirkvi -, ktoré sa snažia riešiť najzávažnejšie ťažkosti, ktorým čelíme, a nenájsť v nich žiadne uznanie zvrchovanosti Krista; pravdy o tom, že sme, vzhľadom na naše bytie, úplne závislí na Bohu vo všetkom čo sme a čo máme a preto je práve modlitba a bohopocta naším prvým a najdôležitejším prostriedkom boja proti každému zlu.

Pred niekoľkými dňami mi mladý dospelý katolík povedal, akoby to bola záležitosť logického faktu, že tento rok nebude kvôli koronavírusu oslavovať Veľkú noc. Ak by bola radosť z nášho veľkonočného slávania iba záležitosťou dobrých pocitov, potom by som jeho postoj chápal. No radosť z Veľkej noci má korene vo večnej Pravde, vo víťazstve Krista nad tým, čo vyzeralo ako jeho úplné zničenie, víťazstvo získané jeho ľudskou prirodzenosťou kvôli rovnakému víťazstvu našej ľudskej prirodzenosti, bez ohľadu na to, ako ťažko môžeme trpieť. Ak veríme v Krista, ak veríme v jeho prisľúbenia, musíme s radosťou sláviť jeho veľké dielo vykúpenia. Oslave tajomstiev Kristovho utrpenia, smrti a vzkriesenia nesmie chýbať úcta k utrpeniu toľkých ľudí v súčasnosti, no ani poznanie, že Kristus je s nami, aby premohol naše utrpenie svojou láskou. Naša oslava je majákom nádeje pre tých, ktorých životy sú tvrdo skúšané a pozýva ich, aby dôverovali Pánovi.

Áno, Veľký týždeň je pre nás v tomto roku taký odlišný. Utrpenie spojené s koronavírusom dokonca doviedlo k takej situácii, že mnoho katolíkov počas svätého týždňa nemá prístup k sviatosti pokánia a k svätej

Eucharistii, ktoré sú našimi mimoriadnymi, ale aj bežnými stretnutiami so vzkrieseným Pánom, aby nás On svojím životom obnovil a posilnil. Zostáva však najposvätnejším týždňom v roku, pretože nám pripomína udalosti, skrze ktoré ožívame v Kristovi, skrze ktoré nám náleží večný život, dokonca aj napriek pandémie, celosvetovej zdravotnej kríze. **Preto na vás nalieham, aby ste nedali žiadny priestor satanskej lži, ktorá vás chce presvedčiť, že tento rok nemáme vo veľkom týždni čo oslavovať. Nie, musíte oslavovať všetko, veď Kristus pred nami prešiel každým utrpením, aby nás teraz sprevádzal v našich bolestiach a preto by sme mali vytrvať v sile jeho lásky, lásky, ktorá premáha každé zlo.**

Dnes oslavujeme Kvetnú nedeľu, keď Kristus vstúpil do Jeruzalema s plným poznaním toho, že ho očakáva utrpenie a smrť. Vedel, aké pominuteľné bolo privítanie, ktoré prijal; spravodlivé, no povrchné privítanie Kráľa neba a zeme, pretože tí, ktorí ho rozšírili, chápali spásu, ktorú nám prišiel získať, iba svetským spôsobom. Neboli pripravení na to, aby sa zjednotili s Kristom v zakladaní jeho večného kráľovstva prostredníctvom udalostí jeho utrpenia a smrti. Po Kvetnej nedeli je každý deň Veľkého týždňa správne nazývaný „svätým“, pretože je súčasťou neustáleho Kristovho prijímania jeho spasiteľného poslanca až k jeho vrcholu.

Urobte si dnes čas a premýšľajte o skutočnom kráľovskom privítaní, ktoré by ste mali vykonať vo svojom a svojom dome. Znovu si prečítajte popis jeho vstupu do Jeruzalema a toho, ako po ňom plakal nad Jeruzalem slovami: *„Jeruzalem, Jeruzalem, ktorý zabíjaš prorokov a kameňuješ tých, čo boli k tebe poslaní, koľko rás som chcel zhromaždiť tvoje deti, ako sliepka zhromažďuje svoje kuriatka pod krídla, a nechceli ste!“* (Mt 23, 37).

Ak ste vy sami, či váš dom od Pána vzdialení, pamätajte, ako On sám túži po vašej blízkosti a po tom, aby mohol byť neustálym hosťom vášho srdca i domu.

Zostaňte s Kristom počas celého Veľkého týždňa. Obzvlášť na Zelený štvrtok, z ktorého si urobte deň hlbokého vďakyvdania za sviatosti Eucharistie a kňazstva, ktoré Pán ustanovil počas Poslednej večere. Veľký piatok nech je pre vás dňom ticha, v ktorom sa podujmete na pokánie, aby ste mohli ešte hlbšie vniknúť do tajomstva Kristovho utrpenia a umierania. Na Veľký piatok buďte zvlášť vďačný za sviatosť pokánia a pomazania chorých. Počas Bielej soboty zostaňte bdieť s naším Pánom, aby ste ho chválili a velebili za dar jeho milosti v našich dušiach, skrze vyliatie Ducha Svätého Ducha Svätého z jeho prebodnutého Srdca. Uvažujte sa nad tým, ako jeho milosť vo vás prebýva skrze sviatosti krstu, birmovania a svätej Eucharistie. Počas všetkých týchto dní rozjímate a ďakujte Bohu za dar sviatosti manželstva a jej ovocia – rodiny – „domácej cirkvi“ či malej cirkvi v dome – prvého miesta, na ktorom prichádzame k poznaniu Boha, kde mu obetujeme modlitbu a poklonu a učíme sa podriaďovať svoje životy jeho zákonu. *Ak sa v týchto svätých dňoch nemôžete zúčastniť na liturgických obradoch, čo je naozaj veľkou stratou, pretože nič nemôže počas týchto dní nahradiť stretnutie sa s Kristom vo sviatostiach, usilujte sa byť vo svojich domoch na svätej liturgii skrze túžbu sprevádzať nášho Pána, zvlášť v tajomstve jeho vykupiteľského diela. Pán od nás neočakáva nemožné, očakáva však, že urobíme čo je v našich silách, aby sme mohli byť v týchto milostiplných dňoch s ním.*

Existuje množstvo krásnych prostriedkov, ktoré živia tieto naše sväté túžby. Prvým zo všetkých je to, že tu existuje bohatá pokladnica modlitieb Cirkvi, ako napríklad

čítanie Svätého Písma, najmä žalm 51(50) a opis utrpenia nášho Pána v štyroch evanjeliách, pobožnosť k Božskému Srdcu, rozjímanie nad tajomstvami našej viery skrze modlitbu posvätného ruženca, zvlášť bolestných tajomstiev, litánie k Najsvätejšiemu Srdcu Ježišovmu, Loretánske litánie k Panne Márie, k sv. Jozefovi a všetkým svätým; ďalej je to pobožnosť krížovej cesty - ktorú si môžeme rozmiestniť po dome tým, že použijeme štrnásť obrazov znázornených v modlitebnej knihe či posvätnom predmete - kaplnka Božieho milosrdenstva, návšteva svätýň, jaskýň a iných miest zasvätených nášmu Pánovi a tajomstvám jeho vykupiteľského vtelenia; pobožnosti k svätým, ktorí boli mocnými pomocníkmi, zvlášť k sv. Rochusovi, patrónovi proti moru.

V týchto časoch je veľkým požehnaním to, že môžeme mať, vďaka komunikačným médiám prístup k posvätným obradom a verejným pobožnostiam, ktoré sa slávia v blízkych kostoloch, zvlášť v kláštorných kostoloch a konventoch, kde sa ich zúčastňujú celé rehoľné komunity. Sledovanie posvätných obradov, ktoré sa takto prenášajú, nie je určite to isté, ako priama účasť na nich, no ak je to pre nás jediná možnosť, potom sa isto páči Pánovi a ten nás nikdy neprestane zahŕňať svojou milosťou, ktorá je jeho odpoveďou na náš pokorný úkon zbožnosti a lásky.

Svätý týždeň nemôže byť pre nás v žiadnom prípade takým, ako každý iný týždeň, lež musí sa vyznačovať najhlbšími citmi viery v Krista, ktorý sám je našou spásou. City viery v týchto najposvätejších dňoch sú tiež prejavom najhlbšej vďačnosti a lásky. Ak vaša vďačnosť a láska nemôžu mať svoj najvyšší výraz v účasti na posvätnnej liturgii, nech je ich vyjadrením nábožnosť vašich srdc a domov.

Pripomínajúc si spolu s Kristom jeho Preblahoslavenú Matku a všetkých svätých, v udalostiach Posvätného Trojdnia môžeme kontemplovať tajomstvá jeho života v každom jednom z nás. Čas strávený každý jeden deň v modlitbe a pobožnosti, v rozjímaní nad utrpením nášho Pána, môže pomôcť všetkým, aby boli v týchto najsvätejších dňoch zjednotení spolu s naším Pánom najlepším možným spôsobom. Ako veľmi nás môžu utrpenia tohto času naučiť o neporovnateľnom dare posvätnnej liturgie a sviatostí!

Na záver vás ubezpečujem, že vy a vaše úmysly ste dnes v mojich modlitbách a zostávate v nich aj počas celého Veľkého týždňa a najmä počas Svätého Trojdnia: Zeleného štvrtku, Veľkého piatku a Bielej soboty. Kiež sme všetci zjednotení s Kristom v najhlbšej viere, nádeji a láske, keď slávime tieto posvätné dni, v ktorých On trpel, zomrel a vstal z mŕtvych, aby nás oslobodil od hriechu a od každého zla a aby nám získal večný život. Kiež je naše zachovanie Veľkého týždňa v tomto roku pre nás silnou výzbrojou v prebiehajúcom boji proti koronavírusu COVID-19. V Kristovi bude víťazstvo naše. „*Neboj sa, len ver*“ (Mk 5, 36).

Raymond Leo Cardinal Burke

kardinál Raymond Leo Burke

Zdroj: <https://www.cardinalburke.com/presentations/combat-against-coronavirus>

URL adresa článku: <https://christianitas.sk/kardinal-burke-nech-nam-satan-nevezme-velkonocnu-radost/>